

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om visse Foranstaltninger vedrørende det kongelige Teater.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7397).

Sagen sattes til Forhandling.

Stengaard-Kirkegaard: Dette Forslag er jo en gammel Bekendt af dette høje Ting. Da vi i Samlingen 1918—1919 havde et Udvalg nedsat angaaende det kongelige Teaters Forhold, den Gang i særlig Forbindelse med det nye Projekt om Køb af Casino, blev Resultatet af Udvalgets Arbejde, at der fremsattes et Forslag om Køb af de to Ejendomme Tordenskjoldsgade Nr. 5 og Heibergsgade Nr. 7, uden at Rigsdagen ved den Lejlighed tog afgørende Stilling til selve Spørgsmaalet om Dobbeltscene. Naar nu den højtærede Undervisningsminister har fremsat det samme Forslag, tror jeg at turde gaa ud fra, at det vil være muligt i dette høje Ting at opnaa Tilslutning hertil. Men der er et Forhold med Hensyn til Prisen, som jeg ikke rigtig forstaar: i 1918—1919 kunde vi købe disse to Ejendomme for 400 000 Kr., men nu forlanges der 510 000 Kr. Det forekommer mig, at Prisen nu er urimelig høj i Forhold til Prisen i 1919, men jeg tænker mig ogsaa Muligheden af, at Udvalget kan trykke Prisen saa langt ned, at der bliver et rimeligt Forhold mellem den Pris, Ejendommene var tilbuddt til i 1919, og den Pris, der nu forlanges. Derudover ønsker jeg endnu en Gang at fremhæve, at naar Rigsdagen gaar med hertil og desuden gaar med til at nedsætte det foreslaaede Byggeudvalg, er det ikke Tanken, at Rigsdagen dermed tager afgørende Stilling til den fremtidige Ordning af det kongelige Teaters Forhold, men det er Tanken, at Udvalget skal undersøge og overveje de forskellige Forhold dette Spørgsmaal vedrørende og maaske til sin Tid komme med Forslag enten om en Afvikling af Statens Forhold til Scenen paa Kongens Nytorv eller ogsaa, hvad jeg i høj Grad personlig kunde ønske, om Opløselse af en Dobbeltscene. En Ting er vi jo sikkert alle enige om: at de nuværende Forhold er økonomisk uforsvarlige. En Nyordning maa der til, og jeg tror, man skal være klar over, at hvis der ikke kan skabes Enighed om en Nyordning, bliver Resultatet, at de nuværende Forhold fortsættes, og det er efter min

Mening økonomisk uforsvarligt. Derfor mener jeg, at Pointen i Forslaget er en Undersøgelse og Overvejelse af disse Forhold, en Undersøgelse, der samtidig i alt Fald i nogen Grad betyder en Udsættelse. Men efter min Mening skal det være en kort Udsættelse, og jeg har det Haab, at den Tid desuden vil blive brugt til at bringe de endelige Lønnings- og Pensionsforhold ved Teatret i Orden. Jeg tror, dette kan lykkes, og jeg haaber, det vil lykkes i den Tid, Udvalget nødvendigvis maa bruge for at faa hele dette Forhold undersøgt. Min personlige Mening er, at hvis vi skal faa en Ordning, vi i kunstnerisk Henseende kan være tilfredse med, og en Ordning, der er økonomisk forsvarlig, vil det ende med Dobbeltscenen, men jeg ønsker stærkt at fremhæve, at Tinget, selv om det gaar med til Nedsættelsen af dette Udvalg og til Købet af disse to Ejendomme, til enhver Tid vil staa fuldkommen frit overfor dette Spørgsmaal. Jeg skal derfor kun foreløbig tilsige den højtærede Undervisningsminister mit Partis Støtte til en velvillig og helst hurtig Udvalgsbehandling.

Chr. Hansen: Da mit Partis Ordfører ikke kan være til Stede i Dag, har jeg lovet at sige et Par Ord om Forslaget, men der er jo ingen Grund til at opholde sig længe ved det. Forslaget er, som den ærede Ordfører for Venstre (Stengaard-Kirkegaard) ogsaa nævnte, en gammel Bekendt. Det er et Forslag, jeg i 1919 var med til at indstille til Tinget. Saa vidt jeg kan se, er det ganske vist bygget paa den nedsatte Sparekommissions Betænkning, men det ser næsten ud, som om Sparekommissionen har bygget paa den Betænkning, vi afgav.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget, og jeg antager, at det, naar vi er færdige med at debattere det, vil blive sendt i et Udvalg, hvor det saa kan blive nærmere undersøgt.

Pitzner: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Forslag til Lov om visse Foranstaltninger vedrørende det kongelige Teater, som jo nærmest gaar ud paa Køb af de to i Lovforslaget nævnte Ejendomme for derved at skabe Forhold, som vil være økonomisk gavnlige for Teatret. Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, der talte paa Venstres Vegne, omtalte Forskellen i Købesummen for de to Ejendomme i Aar, og da der sidst var Tale om Køb af dem, og det er jo ogsaa en ret-